

[Jes Lunde]

til det tal osv., for det kunne jo tyde på, at det er småt med argumenter.

Det samme gør sig gældende, når hr. Maisted nu siger, at vi ikke skal vifte med et tilfældigt stilehæfte. Dette såkaldte tilfældige stilehæfte er faktisk SFs økonomiske program, og det var jo dog det, der skulle være grundlaget for analysen i Budgetdepartementet; men når man ikke vil lægge vægt på, hvad der står i selve grundlaget for den analyse, man har lavet i Budgetdepartementet, kan man jo ikke føre en diskussion heroppe, så bliver det umuligt at tale sammen.

Vi må fastholde, at Budgetdepartementet faktisk på en række punkter har taget fejl af tidsprofilen i SFs politik. De har lagt op til gennemførelse af nogle ting hurtigere, end vi har lagt op til; f.eks. nedsætter de arbejdstiden til en 6 timers arbejdsdag i 1991. Det er der ikke belæg for i SFs økonomiske program, og det er selvfølgelig noget, som afgørende påvirker de regnestykker, de får lavet. Men o.k., selv med disse fejltagelser, selv når Budgetdepartementet har slået skæve, siger de altså, at programmet med dets egne forudsætninger hænger sammen, selv da konkluderer de, at hvis vi kan holde en afdæmpet lønudvikling, og hvis vi kan styre den offentlige sektor, får vi vores gode resultater. Selv med de skæve, de har slået, er vi forholdsvis optimistiske over for disse regnestykker.

Hr. Tørnæs spurgte så, om vi virkelig troede, at lønmodtagerne ville acceptere det, og dertil er kun at sige, at de forudsætninger, der gælder for løndannelsen, er jo markant forskellige, når der er et arbejderflertal, og når der er en borgerlig regering.

Det er da klart, at hvis en lønmodtager skal gå ned i løn, mens profitterne og overforbruget hos de velhavende stiger, vil han eller hun protestere, men hvis alternativet er en nedsættelse af arbejdstiden, en bedring af arbejdsmiljøet, en mere socialt retfærdig fordeling af goderne her i samfundet, ØD, osv., osv., så stiller situationen sig jo fuldstændig anderledes, og det er det, som Budgetdepartementet ikke har villet tage højde for, men det gør vi, og vi gør det fortrøstningsfuldt.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Hr. Svend Auken sagde, at vi ikke skal bekymre os om indholdet af, hvad S og SF kan blive enige om, og så nævnte han en lang række positive ting. Men det, vi mangler, er svar på, hvad de økonomiske konsekvenser er. Hvordan vil man finansiere alt dette? Hvordan vil det påvirke de offentlige udgifter? Hvad med beskæftigelsen? Hvad med skattetrykket? Hvad med betalingsbalancen?

Jeg synes stadig væk, at spørgsmålet om, hvor Socialdemokratiet vil hen, er yderst relevant. Jeg synes ikke, vi har fået det klarlagt endnu, men nu er hr. Camre, som er Socialdemokratiets finanspolitiske ordfører, til stede i salen, og for at få belyst spørgsmålet om, hvor Socialdemokratiet vil hen, vil jeg gerne spørge ham, om han er enig med hr. Svend Auken i, at det program, som SF har fremlagt, er et betydeligt fremskridt, eller han fastholder sine tidligere betragtninger om, at SFs program er økonomisk selvmord, og om han eventuelt skulle være enig med hr. Georg Poulsen, der har udtalt, at han betragter SFs økonomiske politik som vanvittig og uden hold i virkeligheden. Hvad mener hr. Camre?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Først til hr. Maisted: Når jeg fór op på talerstolen tidligere, var det, fordi hr. Maisted sagde, at disse 30 mia. kr. vil SF bruge på ét år, og det er der ikke noget som helst belæg for at sige. Jeg tror ikke engang, der er belæg for det i Budgetdepartementets analyse. Jeg har måske gjort dem uret, for jeg tror ikke engang, der er belæg for det dér. Og hvis hr. Maisted har holdt en tale, vil han vel egentlig også foretrække, at det er talen og ikke referatet, der bliver kritiseret. Det er ikke mig, der har skrevet SFs økonomiske program, det er en række økonomer, SFs hovedbestyrelse osv., og der står intet om, at disse penge skal bruges på ét år, men at de skal bruges over 8 år. Det er altså en kendsgerning, vi må holde os til.

Men Budgetdepartementet har desværre begået nogle fejl. F.eks. læser jeg på side 2 i det særlige afsnit, der hedder »Udgiftspolitiske konsekvenser« – jeg citerer:

»Det er forudsat, at arbejdstidsnedsættelsen medfører ⅓ merbeskæftigelseeffekt i den